

Jaime Moscoso (1959), ambassadeur van Chili, woont bijna zes jaar in Nederland en heeft een gezin in Brussel. 'Er wordt hier weinig aan het toeval overgelaten.'

De eerste indruk die ik had van Nederland stamt van eind jaren zeventig. Mijn oudere broer kwam hier als toerist. Hij zou een week blijven, maar dat werden twee maanden, omdat hij verliefd werd op een Nederlandse. Hij reisde het hele land door. In Chili liet hij me de foto's zien die hij had gemaakt van de grachten en weilanden. Toen realiseerde ik me al hoe prachtig het hier is. Hij vertelde me dat jullie heel lang zijn. Dat hij makkelijk contact maakte, doordat Nederlanders heel open en hulpvaardig zijn en goed Engels praten. En dat jullie heel direct zijn in jullie communicatie.'

'Dat is ook mijn ervaring. Nederlanders praten zonder omhaal. Jullie willen dat de boodschap duidelijk overkomt, zonder dat er meerdere interpretaties mogelijk zijn. Ik vind dat prettig, het voorkomt misverstanden. Het past natuurlijk goed bij een open samenleving met respect voor het individu. Door die open houding krijg ik meer dan op vorige posten de kans het

land te leren kennen. Niet alleen werk ik samen met ministeries en internationale organisaties, ik heb ook contacten met universiteiten, het bedrijfsleven en het maatschappelijk middenveld.'

Resultaatgerichtheid

'Wat me erg opvalt is hoe gestructureerd en georganiseerd jullie zijn. Dat zie je al aan de inrichting van het land. Overal lopen treinsporen, wegen en fietspaden. Ook het dagelijks leven heeft een vast stramien: om twaalf uur lunchen, uiterlijk zeven uur aan het diner, acht uur lang productief werken. In Nederland wordt weinig aan het toeval overgelaten. In Chili is alles meer afhankelijk van de loop van de dag. Ook in vergaderingen en onderhandelingen zie ik een enorme resultaatgerichtheid. Als het doel niet wordt behaald, stopt het gesprek. In Latijns-Amerika zijn we gewend te improviseren. Misschien zouden jullie soms ook iets meer kunnen ontspannen.'

'Ik ben hier nu bijna zes jaar. In 2018 begon ik als plaatsvervangend hoofd van de missie en in 2022 ben ik gepromoveerd tot ambas-

sadeur. Eerder zat ik twee termijnen in Genève en twee in Brussel. In de weekenden ben ik vrijwel altijd met mijn gezin in Brussel. Mijn vrouw werkt daar bij het Europees Parlement. We hebben een dochtertje van zes, dus mijn vrije tijd spendeer ik met haar. Ze houdt me fit. Ik heb ook nog drie volwassen kinderen.'

'Buiten het werk om heb ik weinig contact met Nederlanders. Met mijn burens rond de residentie maak ik weleens een praatje. Het meest Nederlandse wat ik doe is door de duinen fietsen; ik ben er dol op. Als ik 's avonds mijn pak uitdoe en in mijn sportoutfit op de fiets stap, kom ik los van werk. Dan zijn er alleen de wind en de vogels. In de pandemie zag ik daar jullie organisatievermogen. Overal doken clubjes op van mensen die samen buiten gingen sporten. De verbinding die Nederlanders hebben met de natuur vind ik sowieso indrukwekkend. In Chili hebben we volop natuur, bergen en een 6500 kilometer lange kust, maar het leven is erg gericht op de stad.'

'Als ik een kritische noot moet maken: het is lastig Nederlands te leren, doordat iedereen zo graag Engels spreekt. Aan het einde van het jaar ga ik met pensioen en voeg ik me bij mijn gezin in Brussel. Ik denk wel dat ik iets van de directheid meeneem. *What you see is what you get*. Dat is de les die ik heb geleerd.'

Jaime Moscoso gaat eind dit jaar met pensioen en voegt zich dan bij zijn gezin in Brussel.

'Door de open houding van Nederlanders krijg ik meer dan op vorige posten de kans om het land te leren kennen'

